

ინფექციურ სნეულებათა დეპარტამენტი

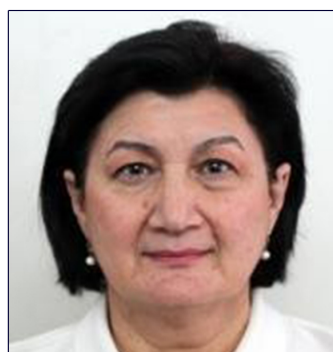
პროფესორი ელიზა ვაშაკიძე
დეპარტამენტის ხელმძღვანელი

ასოცირებული პროფესორი ნინო ყიფიანი

ასოცირებული პროფესორი მალვინა ჯაჭავაძე

ასოცირებული პროფესორი თამარ მეგრელიშვილი

ასოცირებული პროფესორი თამარ გოგობიძე

ინფექციურ სნეულებათა დეპარტამენტი

ასოცირებული პროფესორი ელენე ჰაჭკორია

ასისტენტი - პროფესორი ია მიქაძე

ასისტენტი - პროფესორი თეა ბოჭორიშვილი

ასისტენტი - პროფესორი თამარ იმნაძე

ასისტენტი - პროფესორი თამარა მეგრელიშვილი

ინფექციურ სნეულებათა დეპარტამენტი

ინფექციურ დაავადებათა კათედრა დაარსდა 1930 წელს. მისი პირველი გამგე პროფესორი შალვა მიქელაძე იყო.

შექმნის პირველივე წლებიდან პედაგოგიურ მუშაობასთან ერთად კათედრაზე დაიწყო ნაყოფიერი სამეცნიერო მოღვაწეობა ინფექციური პათოლოგიის იმ პერიოდისათვის აქტუალურ პრობლემებზე. კათედრის პირველი წევრები აქტიურ მონაწილეობას იღებდნენ ყვავილის ეპიდემიის წინააღმდეგ ბრძოლაში. მოგვიანებით 1934 წელს კათედრის თაოსნობით საქართველოში პირველად დაარსდა წითელას საწინააღმდეგო შრატის დამამზადებელი სადგური, რამაც მნიშვნელოვანი როლი შეასრულა იმ პერიოდისათვის ფართოდ გავრცელებული მძიმე წითელას წარმატებული მკურნალობის საქმეში.

1933-1943 წწ კათედრას ხელმძღვანელობდა პროფესორი ნიკოლოზ ანდრიაძე. კათედრის წევრები მთელი რესპუბლიკის მასშტაბით ეწეოდნენ საექიმო-საკონსულტაციო მუშაობას, ამასთან მათი სამეცნიერო პუბლიკაციები ეხებოდა ქუნთრუშის, წითელი ქარის, მუცლის ტიფის, ნაწლავთა ინფექციების ეტიოლოგიის და მკურნალობის პრობლემებს.

კათედრის ინიციატივით დაიწერა დიფტერიული კრუპის მკურნალობა ინტუბაციით, რამაც გადამწყვეტი როლი ითამაშა დიფტერიით ბავშვთა ლეტალობის შემცირების საქმეში.

1942 წელს კათედრას შეუერთდა ტროპიკულ სნეულებათა კათედრა.

1943-1954 წლებში კათედრის გამგე იყო პროფესორი მემნონ კანდელაკი.

ინფექციურ სნეულებათა დეპარტამენტი

1954 წლიდან კათედრის გამგე გახდა პროფესორი გიორგი კვიტაშვილი, რომელმაც კათედრაზე მოღვაწეობა დაიწყო მისი შექმნიდან და გაიარა გზა ასისტენტიდან დოცენტამდე, შემდგომ პროფესორამდე და კათედრის გამგემდე. კათედრას პროფესორი გიორგი კვიტაშვილი გარდაცვალებამდე, 1979 წლამდე ედგა სათავეში. მისი ხანგრძლივი და ნაყოფიერი პედაგოგიური, საექიმო და სამეცნიერო მოღვაწეობის პერიოდში, მისი უშუალო ინიციატივით ქვეყანაში ჩამოყალიბდა ინფექციონისტთა მძლავრი სკოლა, რაც პროფესორ გიორგი კვიტაშვილის ყველაზე მნიშვნელოვან ღვაწლად უნდა ჩაითვალოს. მისი მოწაფეები იყვნენ ერთი მხრივ დარგის სხვადასხვა აქტუალურ პრობლემებზე მომუშავე პროფესორები: ვლადიმერ ბახუტაშვილი, ეთერ ბოცვაძე, სიმონ ჯაფარიძე, დოცენტები: ასლან ხაბაზი, თინათინ კაციტაძე, გულნარა ბრეგვაძე, ამასთან ერთად შეიქმნა ერუდირებული და განსწავლული პრაქტიკოსი ექიმ-ინფექციონისტთა მთელი პლეადა. სწორედ, ინფექციონისტთა ამ სკოლის საერთო ძალისხმევით შედეგი მაღალი ხარისხის სამეცნიერო პროდუქცია და მისი პრაქტიკულ მედიცინაში დანერგვა გახდა.

კათედრის წევრები დიდი საერთაშორისო ავტორიტეტით სარგებლობდნენ და ჯერ კიდევ საბჭოთა ეპოქაში, წარმატებული კვლევებით მონაწილეობას იღებდნენ საერთაშორისო სამეცნიერო ღონისძიებებში.

1980 წელს, პროფესორ გიორგი კვიტაშვილის გარდაცვალების შემდეგ, კათედრას სათავეში ჩაუდგა პროფესორ გიორგი კვიტაშვილის ერთ-ერთი წარჩინებული მოწაფე, კათედრაზე აღზრდილი პროფესორი ეთერ ბოცვაძე, რომელმაც განვლო გრძელი და რთული მოღვაწეობის გზა კათედრის ასპირანტიდან კათედრის პროფესორამდე. პროფესორმა ეთერ ბოცვაძემ კათედრის გამგის რანგში გააგრძელა წარმატებული საქმიანობა. იგი ყოველთვის სამაგალითო იყო და დღემდე ენერგიის მქონე განსწავლულ და შრომისმოყვარე მეცნიერად, პედაგოგად და ექიმად რჩება. განუზომელია ის დამსახურება, რაც პროფესორ ეთერ ბოცვაძეს მიუძღვის ჩვენს ქვეყანაში ვირუსული ჰეპატიტების პრობლემის ყოველმხრივ შესწავლაში: ესაა ბიოქიმიური და სეროლოგიური დიაგნოსტიკის, ასევე კლინიკურ-იმუნოლოგიური კვლევის თანამედროვე მეთოდების დანერგვა, სხვადასხვა ეტიოლოგიის ჰეპატიტების ეპიდემიოლოგიური კვლევები, დაავადების მძიმე ფორმების მიმდინარეობის პროგნოზირების მეთოდების შემუშავება, მკურნალობის, მათ შორის ეტიოტროპული – ანტივირუსული მეთოდებისა და საშუალებების დანერგვა. ასევე მნიშვნელოვანია ამ პერიოდში შესრულებული სამეცნიერო შრომები, რომლებიც ცენტრალური და პერიფერიული ნერვული სისტემის ინფექციების ეტიოლოგიისა და მკურნალობის პრობლემების, ასევე ნაწლავთა ინფექციების შესწავლისადმი მიძღვნილი.

კათედრის აკადემიურმა პერსონალმა აქტიური მონაწილეობა მიიღო დიფტერიისა [1993-1994 წწ] და ამეზიკის [1997-1998 წწ] ეპიდემიოტექების ლიკვიდაციაში.

1999 წლიდან კათედრის გამგეა პროფესორი ელზა ვაშაკიძე, 2006 წლიდან - ინფექციურ სნეულებათა დეპარტამენტის ხელმძღვანელი, პროფესორი.

კათედრაზე ფუნქციობს სამწლიანი სარეზიდენტო პროგრამა „ინფექციური სნეულებები“, რომლის ფარგლებში ხდება დარგის ახალგაზრდა სპეციალისტების აღზრდა.

ინფექციურ სნეულებათა დეპარტამენტი

ახალი კორონავირუსით გამოწვეული პანდემიის დაწყებისთანავე დეპარტამენტის პედაგოგიური პერსონალი აქტიურად ჩაერთო მის წინააღმდეგ ბრძოლაში. დეპარტამენტი სრული შემადგენლობით გადავიდა პირველი საუნივერსიტეტო კლინიკის ბაზაზე. სადაც გაიხსნა ერთ-ერთი პირველი კოვიდ კლინიკა. კლინიკის კონტაგიოზურ დაავადებათა მიმართულების ხელმძღვანელად დაინიშნა დეპარტამენტის ხელმძღვანელი, პროფესორი ელზა ვაშაკიძე.

2021 სექტემბერში კლინიკის მუშაობა შემოწმებული იყო ჯანმოს ექსპერტთა ჯგუფის მიერ -ხელმძღვანელი კნუტ ტაქსბრო მედიცინის დოქტორი, ფილოსოფიის მეცნიერებათა დოქტორი.

კათედრის თანამშრომლები ჩართულები არიან საერთაშორისო კვლევებში. სისტემატურად მონაწილეობენ დარგის საერთაშორისო ორგანიზაციების შეკრებებსა და კონფერენციებში.

დეპარტამენტის კლინიკური ბაზაა ინფექციური პათოლოგიის, შიდსისა და კლინიკური იმუნოლოგიის სამეცნიერო პრაქტიკული ცენტრი. თსსუ-ის პირველი საუნივერსიტეტო კლინიკა, ინგოროყვას მაღალი ტექნოლოგიების კლინიკა.